

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010587
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1316010587.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného V. W. K. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/148/2016 zo dňa 20.07.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2022 jednomyseľné takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Bratislava III pod sp.zn. 3T/148/2016 na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.07.2021 podľa § 281 ods. 2 Trestného poriadku a § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie obžalovaného V. W. K. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.10.2014 v čase okolo 00:30 hod. v Senci na Slniečnych jazerách Sever pri recepcii hotela Senec fyzicky napadol poškodeného T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., K. 5, a to takým spôsobom, že ho odzadu chytil pod krk do „zveráka“ a ťahal ho smerom von,

zastavila.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že na základe výpovede obžalovaného, poškodeného a znalca „nemal preukázané, akým spôsobom došlo k zraneniu poškodeného, a preto príslušnú časť skutkovej vety vypustil. Obžalovaný bol za skutok uvedený v obžalobe disciplinárne potrestaný disciplinárnou komisiou Slovenského futbalového zväzu, pričom mu bol uložený zákaz účasti na všetkých aktivitách spojených s futbalom na 24 mesiacov. Trest uložený disciplinárnou komisiou Slovenského futbalového zväzu súd považoval za dostačujúci, a to vzhľadom k okolnostiam, za akých došlo k spáchaniu skutku, následkom, osobe obžalovaného ako i časovému odstupu od spáchania skutku.“

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.08.2021. Prokurátor v odôvodnení sťažnosti uvádza, že „aj keď z obsahu súdom zadováženého spisu disciplinárnej komisie SFZ, resp. z obsahu úradnej správy č. 42 SFZ zo dňa 30.04.2016 pravdepodobne vyplýva totožnosť skutku, sankciu, ktorá bola obžalovanému uložená v predmetnom disciplinárnom konaní, a síce zákaz účasti na všetkých aktivitách spojených s futbalom na dobu 24 mesiacov, nepovažuje prokurátor za postačujúcu, a preto má zato, že je plne dôvodné pokračovať v trestnom stíhaní obžalovaného v konaní pred súdom. Sankcia

uložená obžalovanému v disciplinárnom má priamy dopad, resp. sa dotkla výlučne len futbalových aktivít obžalovaného. Najmä za účelom tzv. generálnej prevencie má prokurátor preto zato, aby bol obžalovaný sankcionovaný aj uložením jedného z trestov taxatívne vymedzených v Trestnom zákone. K právnym úvahám, či predmetný skutok je trestným činom (t.j. či sú naplnené formálne ako aj materiálne znaky trestného činu, a možno o skutku teda viesť trestné stíhanie, prokurátor uvádza, že s poukazom na obsah dôkazov zostávajú naďalej sporné najmä závery znaleckého dokazovania vykonaného vo veci znalcom Prof. Lohnertom. Svedkovia P. H. a D. V. totiž zhodne vypovedali, že poškodený sa začal sťažovať na bolesť nohy bezprostredne po spáchaní skutku. Znalec pritom vylúčil poškodeným popisovaný mechanizmus vzniku zranení až na hlavnom pojednávaní. Vo vypracovanom znaleckom posudku pritom nevylúčil, že k predmetnej zlomenine mohlo dôjsť aj napríklad podvrtnutím nohy pri fixovanom stúpaní. Odhliadnuc však od toho, či predmetné konanie napĺňa alebo nenapĺňa znaky prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona (vyššie uvádzané rozpory, čo sa týka mechanizmu vzniku zlomeniny), toto konanie obžalovaného jednoznačne napĺňa znaky prečinu výtržníctva v zmysle § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. S poukazom na závažnosť skutku, okolnosti jeho spáchania, resp. spôsobený následok, pritom prokurátor považuje za neprípustné vo veci aplikovať tzv. materiálny korektív trestného činu - prečinu (§ 10 ods. 2 Trestného zákona).“ Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa uložil znovu konať a rozhodnúť vo veci.

Obžalovaný sa k sťažnosti vyjadril prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.01.2022. Obhajoba sa s argumentami prokurátora nestotožňuje a napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. „Podstatou skutku podľa obžaloby bolo to, že obžalovaný mal po vzájomnom incidente poškodeného „v hmate tzv. kravata - okolo krku“ vyvieť pred hotel. V súvislosti so skutkom mal poškodený zároveň utrpieť zlomeninu dolnej končatiny. Súdom prvého stupňa bol skutok v zmysle vykonaného dokazovania v časti ublíženia na zdraví správnym spôsobom modifikovaný - keď dokazovaním bolo vylúčené to, že zranenie poškodenému spôsobil obžalovaný. Súd prvého stupňa tak vo výroku rozhodol len o zostávajúcej časti skutku spočívajúcej v konaní v obžalobe subsumovanom ako prečin výtržníctva. Súd nemohol obžalovaného v časti ublíženia na zdraví spod obžaloby oslobodiť, i keď bolo preukázané, že sa skutok nestal, nakoľko išlo o jednočinný súbeh.“

„Vo vzťahu k ublíženiu na zdraví: Z výpovede poškodeného vyplýva, že ani sám nevie, akým spôsobom mu bolo zranenie spôsobené. K mechanizmu vzniku poškodenia zdravia sa poškodený nevedel vyjadriť ani pri znaleckom skúmaní v rámci informatívneho rozhovoru, ktorý viedol so znalcom prof. MUDr. Lohnertom, čo vyplýva z výsluchu znalca. Nie je pritom medzi stranami sporné to, že obžalovaný (ako bývalý biletár a osoba ovládajúca bojové umenie) naozaj v hmate tzv. zveráku vyviedol poškodeného od baru, kde hrozila hromadná bitka. Z výsluchu znalca prof. MUDr. Lohnerta a z ním vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že zranenie, ktoré utrpel poškodený, nemohlo v žiadnom prípade vzniknúť tým spôsobom, ako sa uvádza v obžalobe, resp. tak, ako to uvádza (či skôr predpokladá) poškodený. Znalec vyvrátil tvrdenia poškodeného, že pri vyvádzaní od baru ho obžalovaný škrtil, a to až takou silou, že strácal vedomie. Ako uviedol znalec, takému konaniu nič nenapovedá. Podľa znalca cit. : „zlomenina nevykazovala znaky toho, že by bola spôsobená priamym konaním inej osoby a už vôbec nie tak, ako uvádzal poškodený p. F.“. K vzniku zlomeniny dochádza podľa znalca najčastejšie zlým našliapnutím na nohu (došliapnutím na bok chodidla), resp. jej podvrtnutím. Znalec ďalej uviedol, že cit: „ani pri skočení na nohu poškodenému ani pri stúpení na nohu poškodeného by takáto zlomenina nevznikla“. To značí, že zlomenina vznikla bez pričinenia obžalovaného. Na základe vyššie uvedeného je zo súdnolekárskeho hľadiska vylúčené, že poškodenie zdravia vzniklo ako následok akéhokoľvek konania obžalovaného. Obžaloba teda vychádza iba z domnienok a znaleckým dokazovaním vyvrátených hypotéz. Príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, resp. kauzalita ako taká, je pritom obligatórnym znakom objektívnej stránky trestného činu, bez preukázania ktorej ani o trestnom čine nemožno hovoriť.“

„Vo vzťahu k výtržníctvu: O totožnom skutku obžalovaného, čo vyplýva z dokazovania po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo strany sťažnostného súdu, bolo právoplatne rozhodnuté disciplinárnou komisiou Slovenského futbalového zväzu (ďalej aj ako „SFZ“), na ktorú poukázal konajúci súd. O totožnosti skutku pritom nemá pochyb ani sťažovateľ. Jeho sťažnostné argumenty spočívajú v tom, že sankcia ktorá bola obžalovanému za skutok uložená nie je podľa jeho právneho názoru dostatočná. S názorom sťažovateľa obhajoba nesúhlasí. Sankciu ktorú ktorá bola uložená obžalovanému - zákaz pôsobenia ako lekár v SFZ na dobu 24 mesiacov, treba analyzovať z hľadiska jeho dopadu na finančnú stránku života obžalovaného. V dôsledku sankcie uloženej mu v disciplinárnom

konaní prišiel obžalovaný o nemalé finančné prostriedky - teda došlo k zmareniu zvyšovania aktív obžalovaného. Spravidla sa ako lekár zúčastňoval 6x ročne sústreďení SFZ + 1 x kvalifikácia, t. j. za 24 mesiacov by sa zúčastnil 13 futbalových zrazov, kde predstavovala jeho odmena suma 500 € za jeden zraz. Možno teda zhrnúť, že obžalovaný, v prípade ak by mu disciplinárne opatrenie uložené nebolo, bol by na zrazoch SFZ získal odmenu v úhrne okolo 6500 €. Nezvýšenie majetku obžalovaného o uvedenú sumu možno teda označiť za následok disciplinárneho postihu za skutok výtržníctva.“

Sekundárne obhajoba poukazuje aj na spôsob vykonania skutku - výtržníctva, kedy podľa skutku obžalovaný poškodeného v znehybňujúcom hmate „v kravate“ vyviedol pred budovu hotela. Nešlo teda o fyzické napadnutie v zmysle faciek, úderov alebo kopov voči poškodenému. Ďalej obhajoba poukazuje na uplynutie relatívne dlhého časového obdobia od skutku - takmer 8 rokov, ako aj na osobu obžalovaného, ktorý dosiaľ nebol trestaný, je zamestnanou osobou, chirurgom a zároveň záchranárom, ktorý denno - denne zachraňuje ľudské životy. Obhajoba predložila listinu, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je t.č. povereným primárom úrazového oddelenia FN Nitra, ktorému by trestnoprávna represia bezpochyby spôsobila nemalé pracovné problémy, a to pri beztak kritickej situácii ohľadom nedostatku zdravotníckych pracovníkov. „Prokurátor na str. 2 odôvodnenia sťažnosti argumentuje tým, že podľa jeho názoru nemožno aplikovať tzv. materiálny korektív. Podľa názoru obhajoby však nejde o materiálny korektív, nakoľko predpoklady aj následky aplikácie § 10 ods. 2 Trestného zákona a § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku sú diametrálne odlišné. Pri aplikácii materiálneho korektívu rozhoduje orgán aplikujúci právo pro futuro - keď vzhľadom na nepatrnú závažnosť skutku rozhoduje o tom, že sa má vec posúdiť ako priestupok. V čase aplikácie materiálneho korektívu teda nie je možné posúdiť, aká sankcia bude v administratívnom konaní uložená - či nebude priestupok alebo disciplinárne previnenie premlčané (napr. u policajtov keď v zmysle „ich zákona“ nedochádza počas trestného stíhania k spočívaniu premlčacej doby) a pod. Pri rozhodovaní podľa § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku však orgán aplikujúci právo už sankciu z administratívneho konania pozná a teda je isté, že k postihu obvineného už v minulosti došlo a aplikant práva skúma jeho dostatočnosť. Vzhľadom na všetky argumenty má obhajoba zato, že disciplinárne rozhodnutie SFZ, ktoré sa týkalo obžalovaného, a ktorým bolo rozhodnuté o časti skutku obžalobou právne kvalifikovaného ako prečin výtržníctva, možno považovať za dostatočné.“

Z týchto dôvodov obhajca navrhol, aby bola sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá ako nedôvodná.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán na podklade sťažnosti prokurátora preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná.

Postupom uvedenom v citovanom ustanovení zákona sťažnostný súd zistil nasledovné relevantné skutočnosti:

Dňa 20.07.2016 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na obvineného MUDr. W. K. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 09.01.2014 v čase okolo 00:30 hod. v Senci na Slniečnych jazerách Sever pri recepcii hotela Senec fyzicky napadol poškodeného T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., K. 5, a to takým spôsobom, že ho odzadu chytil pod krk do „zveráka“ a ťahal ho smerom von, čím mu spôsobil šikmú zlomeninu V. predpriehlavkovej kosti ľavej nohy bez posunu úlomkov s dobou liečenia približne 5 týždňov.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal dokazovanie. Vypočul obžalovaného V. W. K., svedkov T. F., M. K., Q. K., F. M., T. K., B. R., P. H. a J.. D. V., vypočul znalca Prof. MUDr. Jozefa Lohnerta a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Na podklade takto vykonaného dokazovania súd meritórne rozhodol uznesením zo dňa 16.10.2018 tak, že konanie zastavil z dôvodu dostatočnosti disciplinárneho potrestania obžalovaného. Nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora uznesením sp.zn. 3To/25/2019 zo dňa 07.06.2019 prvostupňové rozhodnutie zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Sťažnostný súd vytkol súdu prvého stupňa nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia, pretože absentovali úvahy, ktoré viedli súd prvého stupňa k ustáleniu okolností skutku, a tiež hodnotiace úvahy vysvetľujúce prečo a na základe akých dôkazov dospel súd prvého stupňa k záveru, že o skutku obžalovaného už bolo právoplatne disciplinárne rozhodnuté. Zo spisu nebolo zrejmé, za aký skutok bol obžalovaný prejednaný a potrestaný Disciplinárnou komisiou Slovenského futbalového zväzu, a nebolo možné posúdiť zhodu (jednotu) so skutkom, ktorý kladie obžalovanému za vinu prokurátor v obžalobe. Sťažnostný súd nariadil súdu prvého stupňa vierohodne a dostatočne zisťovať obsah rozhodnutia disciplinárnej komisie a následne vykonať komparáciu disciplinárneho previnenia obžalovaného a skutkom uvedeného v obžalobe, a to so zameraním na konanie páchatela a jeho následok, ktoré sú atribútmi určujúcimi jednotu či rozdielnosť skutkov. V prípade zistenia totožnosti oboch skutkov mal súd prvého stupňa pristúpiť k posúdeniu dostatočnosti disciplinárneho rozhodnutia v zmysle § 215 ods. 2 Trestného poriadku, a to v kontexte so skutkovými závermi o existencii zavinenia obžalovaného a forme tohto zavinenia predovšetkým vo vzťahu k ublíženiu na zdraví poškodenému T. F., ako aj k ďalším podstatným okolnostiam skutku.

Súd prvého stupňa následne na hlavnom pojednávaní vypočul svedka Q. R. W., vedúceho legislatívneho oddelenia Slovenského futbalového zväzu, ktorý bol v inkriminovanom čase členom disciplinárnej komisie a zúčastnil sa prejednávania disciplinárneho previnenia. Ozrejmil, že po vypočutí svedkov disciplinárna komisia rozhodne a do zápisnice sa uvedie len výrok rozhodnutia, uznesenie sa nevyhotovuje a neodôvodňuje s výnimkou prípadov podania žiadosti o odôvodnenie a zaplatenia príslušného poplatku a podania odvolania. V správe č. 42/2016 sa nachádza len výrok rozhodnutia týkajúci sa disciplinárne stíhaných V. K., M. A. a F. M., pričom obžalovaný mal napadnúť poškodeného F.. Správa č. 42/2016 je dostupná na webe Slovenského futbalového zväzu.

Napriek tomu, že sa jednalo o nosný dôvod zrušenia predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia, súd prvého stupňa nevykonal žiadne efektívne kroky smerujúce k zisteniu skutku, pre ktorý bol obžalovaný disciplinárne potrestaný. Sťažnostný súd výsluch vyššie uvedeného svedka považuje za nepotrebný a nespôsobilý poskytnúť presvedčivé údaje o predmete disciplinárneho konania vedeného proti obžalovanému. Napriek tomu, že súd prvého stupňa bol v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia nadriadeného súdu povinný zabezpečiť všetky dostupné listinné dôkazy preukazujúce skutkový základ disciplinárneho previnenia, nevykonal v tomto smere nič, a správu disciplinárnej komisie č. 42/2016, ktorá bola verejne dostupná, predložila súdu obhajoba.

Pre možnosť vykonať riadne hodnotiace úvahy však aj táto forma splnenia pokynu nadriadeného súdu postačuje, keďže podstatné je, že úradná správa č. 42/2016 sa v spise nachádza. Jej obsahom je vo vzťahu k prejednávanej veci len konštatovanie, že v dôsledku porušenia stanov Slovenského futbalového zväzu a ostatných predpisov Slovenského futbalového zväzu sa W. K. ukladá disciplinárne opatrenie - zákaz účasti na všetkých aktivitách spojených s futbalom na 24 mesiacov.

Súd prvého stupňa podľa § 269 Trestného poriadku správu disciplinárnej komisie na hlavnom pojednávaní prečítal, rovnako ako dokumenty poskytnuté Slovenským futbalovým zväzom, ktoré sa ani neunúval do zápisnice o hlavnom pojednávaní konkretizovať.

Z disciplinárneho spisu možno napriek jeho obsahovým nedostatkom zistiť, že listom adresovaným generálnemu sekretárovi bol vymedzený rozsah preverovania zo strany disciplinárnej komisie, pričom sa jednalo o „potýčku s hotelovým hosťom, na ktorú reagovala aj polícia, ktorá F. (M.) predviedla, neadekvátne sa správal lekár K. a p. A.“. Podľa informácií od V. W., riaditeľa Hotela Senec, adresovaných disciplinárnej komisii mal „lekár K. v reprezentačnom drese pod vplyvom alkoholu nevhodné poznámky na adresu recepčnej, ktorej sa zastal hotelový hosť, tohto K. zozadu chytil do zveráku, konflikt pokračoval vonku, kde ich M. oddelil. Hotelový hosť kríval a ukazoval na nohu.“

Disciplinárna komisia Slovenského futbalového zväzu viedla disciplinárne konanie vo veci porušenia Stanov SFZ a ostatných predpisov SFZ reprezentáciou U 21 na základe podnetu generálneho sekretára SFZ zo dňa 03.12.2014 voči 3 členom realizačného tímu - F. M., W. K. a M. A., ktorí mali porušiť Stanovy SFZ poškodením dobrého mena slovenského futbalu i SFZ neprístojným správaním pod vplyvom alkoholu.

Opäť je potrebné vytknúť súdu prvého stupňa nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré je na hranici preskúmateľnosti, a nedáva jasné odpovede na otázky formulované nadriadeným súdom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu (ktorý bol predložený sťažnostnému súdu až 9 mesiacov po rozhodnutí súdu prvého stupňa, čo sťažnostný súd súdu prvého stupňa tiež dôrazne vytyka) sťažnostný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a po doplnení chýbajúcich úvah sťažnostným súdom nie je v rozpore so zákonom.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že krátko pred polnocou sa vrátil na recepciu hotela za účelom kúpy cigariet. Dvaja členovia futbalového tímu - A. a M. sa tu hádali s nejakým pánom, jednalo sa o ostrú hádku, hrozila bitka. Obžalovaný v snahe predísť hromadnému konfliktu uvedeného muža chytil odzadu za hrudník, vyviedol ho von a odišiel na izbu. Nasledujúci deň obžalovaný videl poškodeného, ktorý nemal žiadny zdravotný problém.

Z výpovede poškodeného T. F., ktorú učinil na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka, vyplynulo, že dňa 08.10.2014 s kolegami hrali na recepcii hotela spoločenské hry. Na recepcii obžalovaný a ďalší dvaja páni zo Slovenského futbalového zväzu obťažovali recepcnú. Prehadzovali jej veci, hovorili jej, že je štetka, plácali ju po zadku. Poškodený ich slušne poprosil, aby prestali, pretože recepcnej to bolo evidentne neprijemné. Obžalovaný ho upozornil, aby si sadol, pretože sa mu môže niečo stať, a vtom ho zozadu chytil do zveráku pod krk, a ťahal ho von. Poškodený nemohol dýchať, a obžalovaný ho pustil až v momente, keď pristúpili A. a M.. Svedok sa rozdýchal a pocítil pichanie v nohe, následne zavolať políciu. Na školení v Senci zotrval ešte do piatku, s presunmi mu pomáhali kolegovia, po príchode do Bratislavy išiel k lekárovi, kde mu bola diagnostikovaná zlomenina.

Priebeh skutku v podstatných častiach opísali zhodne všetci svedkovia - recepcná M. K., strážnik Q. K., kolegovia poškodeného T. K., B. R., P. H. a J.. D. V., a členovia SFZ F. M. a M. Balla. Rozdiely vo výpovediach sa týkali len toho, kto zo zúčastnených bol viac opitý.

Podľa § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Podľa § 281 ods. 2 Trestného poriadku súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 od <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190701>>s. 2 alebo 3.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Predovšetkým odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa prijal správne skutkové závery, ktoré korešpondujú s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Bez pochybností bolo preukázané, že obžalovaný zozadu chytil poškodeného pod krk a vyviedol ho z recepcie von. Uvedené obžalovaný nerozporoval a svoje správanie odôvodňoval zabránením „hromadnej“ bitke medzi ďalšími dvoma členmi realizačného tímu a poškodeným. Obžalovaný popieral pozorovanie ťažkosti s nohou u poškodeného, poškodený sa dal ošetriť až z odstupom cca 2 dní, dovtedy zotrval v hoteli, avšak tvrdil, že ťažkosti sa objavili ihneď potom, čo ho obžalovaný vytiahol z hotela von. Spornou skutkovou otázkou teda bolo iba to, či poškodený utrpel zlomeninu predpriehlavkovej kosti v dôsledku konania obžalovaného v čase skutku, alebo až následne za iných okolností a bez pričinenia obžalovaného. Keďže k prijatiu náležitého záveru o tejto otázke je potrebné poznať mechanizmus vzniku poranenia, bolo potrebné prihliadať na závery znaleckého dokazovania. Znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, Prof. MUDr. Jozef Lohnert, k mechanizmu vzniku zranenia poškodeného v písomnom znaleckom posudku uviedol, že sa jednalo o skrútenie nohy dovnútra okolo fixovanej stupaje poškodeného. Takýto priebeh skutku, teda fixácia stupaje poškodeného obžalovaným, nevyplývala zo žiadnej prezentovanej verzie, a preto správne súd pristúpil k výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní. Tu znalec vylúčil vznik zlomeniny pri vlečení a šúchaní nohy po podlahe, a s veľmi vysokou pravdepodobnosťou pripísal vznik zlomeniny zlému dostúpeniu alebo dosadnutiu poškodeného na skrútenú nohu. Takúto verziu ale nik zo zúčastnených, ani poškodený neuvádzal, a preto odvolací súd prijal len ten záver znalca, že zlomenina vznikla podvrtnutím - stúpením na vonkajšiu hranu chodidla.

Z uvedeného rezultuje, že hoci existuje podozrenie, že obžalovaný spôsobil pri vyvedení a vlečení poškodeného z recepcie tomuto zlomeninu predpriehlavkovej kosti ľavej nohy, nebolo toto podozrenie potvrdené dôkazmi takého obsahu a kvality, aby bolo možné vylúčiť všetky rozumné pochybnosti, a prijať nepochybný záver, že toto zranenie poškodenému spôsobil obžalovaný.

Následne odvolací súd prijal záver, že preukázaný skutok, teda chytenie poškodeného zozadu do zveráku a jeho vyvedenie pred hotel, je totožným skutkom ako ten, za ktorý bol obžalovaný sankcionovaný Slovenským futbalovým zväzom. V disciplinárnom konaní obžalovanému priťažilo, že bol pod vplyvom alkoholu a v reprezentačnom odevu, čo bolo v trestnom konaní irelevantné. Avšak týmto konaním došlo k výtržnosti fyzickým napadnutím iného, čo zodpovedá formálnym znakom skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Hoci disciplinárna komisia presne skutok nevymedzila tak, ako je tomu v trestnom konaní, z disciplinárneho spisu je zistiteľné, aké konanie a koho prešetrovala a sankcionovala, pričom z výpovedí osôb vypočutých disciplinárnou komisiou je zrejmé, že kládla otázky týkajúce sa o.i. udalosti zo dňa 09.10.2014, pri ktorej mal o.i. obžalovaný konflikt s hotelovým hosťom - poškodeným, a vyviedol ho z recepcie von vo „zveráku“. Sú teda zhodné miestne i časové súvislosti skutku, ako aj konanie obžalovaného - previnilca.

Sťažnostný súd nezistil, že závažnosť skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, je nepatrná v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Takémuto záveru bránili okolnosti skutku, spočívajúce v tom, že obžalovaný vystupoval ako lekár a súčasne člen realizačného tímu slovenskej reprezentácie pod 21 rokov, teda bol osobou, ktorá mala mať u mladých športovcov vysoký morálny kredit, mala ich pozitívne ovplyvňovať o.i. i v tom smere, aby sa ako reprezentanti Slovenskej republiky smerom do zahraničia, ale i dovnútra správali príkladmo, športovo a morálne, a mal im byť ako vzdelaný človek vhodným vzorom. Obžalovaný ale naopak, v rozpore s určenými pravidlami požíval alkohol, a využijúc svoju fyzickú prevahu a športové zručnosti dehonestujúcim spôsobom vyvliekol poškodeného z recepcie. Preto sťažnostný súd konštatuje, že závažnosť jeho konania bola vyššia ako nepatrná, a tak absentuje dôvod na záver, že skutok nie je trestným činom.

Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že sankcia, ktorou bol obžalovaný postihnutý disciplinárnou komisiou, je dostačujúca. Hoci zákon explicitne neustanovuje, z akého pohľadu sa má dostatočnosť sankcie hodnotiť, sťažnostný súd posudzoval túto dostatočnosť z hľadísk účelu trestu, ktoré sú vymedzené v § 34 ods. 1 Trestného zákona, t.j. či uložená sankcia zabezpečila ochrannú, výchovnú a morálnu funkciu. Ako prezentovala obhajoba vo vyjadrení v sťažnosti, uložená sankcia viac ako nevýznamne zasiahla do finančných pomerov obžalovaného a predstavovala stratu na príjme. V prípade jej neexistencie by iste vzhľadom na povahu trestného činu, následky a osobu obžalovaného, ktorý nie je kriminálne závadovou osobou, prichádzalo do úvahy uloženie peňažného trestu, ktorý by porovnateľným spôsobom zasiahol do majetkovej sféry obžalovaného, a preto v tomto smere sťažnostný súd prijal záver, že uložená sankcia je dostačujúca, a v spojení s rozhodnutiami súdov v prejednávanej veci vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Na základe uvedených skutočností sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.